



ת"פ 4232/10/16 - מדינת ישראל נגד דרור שיטריט

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 4232-10-16

בפני כבוד השופט דב פולוק

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשם: דרור שיטריט

החלטה

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בו הוא מואשם בביצוע העבירות הבאות:

עבירה של הכנסת מיכל גפ"מ מישראל, עבירה לפי סעיף 6(א) לצו הגז (בטיחות ורישוי) (מכלי גפ"מ מטלטלין), התשע"ה-2015 (להלן: "צו הגז (בטיחות ורישוי)-2015"), יחד עם סעיפים 2, 25(ב), 29 ו-30 לחוק הגז (בטיחות ורישוי), התשמ"ט-1989 (להלן: "חוק הגז (בטיחות ורישוי) - 1989") וסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") ועבירה של איסור עיסוק, עבירה לפי תקנות 2(א), 3(א)(1) ו-3(ב)(1) לתקנות הגז (בטיחות ורישוי) (רישוי עסקים בעבודות גפ"מ), תשס"ו-2006 (להלן: "תקנות הגז (בטיחות ורישוי)-2006"), יחד עם סעיפים 2, 9 ו-25(ב), 29 ו-30 לחוק הגז (בטיחות ורישוי)-1989 וסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין.

לטענת המאשימה, ביום 2.6.2014 נסע הנאשם עם רכב מסוג מיצובישי בעל לוחית זיהוי מספר 6523220 לכפר חיזמא. במסגרת זאת רכש הנאשם עשרה מיכלים במשקל 12 ק"ג כל אחד מלאים בגפ"מ עם סימוני חברות שונות.

בשעה 13:40 לערך נתפס הנאשם במחסום חיזמא כאשר שבעה מיכלי גז היו שכובים בתא המטען של הרכב, שני מכלי גז היו שכובים במושב האחורי ומיכל גז אחד היה במושב הקדמי.

המאשימה סוברת שבמעשיו אלו ביצע הנאשם את העבירות בהן הוא מואשם ובהן גם עבירה של עיסוק בגז ללא רישיון, בכך שהוביל מכלי גז שמולאו מחוץ לתחומי מדינת ישראל ולתוך מדינת ישראל וכל זאת בלא שהחזיק ברישיון לעבודה בגז כנדרש בחוק.



הנאשם הודה בדיון שהתקיים ביום 7.12.2017 בכך ש"אכן נתפסו ברכבו בלוני הגז המתוארים במובן זה הוא מודה בעובדה...תקנה 2א מדברת על כך שאדם לא יעסוק בעבודת גז אלא אם כן הוא בעל רישיון. אין לי טענה שהוא בעל רישיון..." (עמ' 5 לפרוטוקול הדיון מיום 7.12.2017). כמו כן, עולה מן הדברים שהנאשם גם הודה בכך שלא היה בעל רישיון לעסוק בעבודות גז בעת שנתפס. אולם לטענתו יש בכתב האישום שהוגש פגם היורד לשורשו של עניין ועל כן על בית המשפט למחוק אותו.

ראשית, הוא סובר שעל המאשימה למחוק מכתב האישום את הוראות החיקוק בהן הוא מואשם שכן בסעיף 10 לצו הגז (בטיחות ורישיון)-2015, מיום 10.2.2015, נקבע שאין לצו האמור תחולה רטרואקטיבית.

שנית סובר הנאשם, באשר לתקנה 3א לתקנות הגז (בטיחות ורישיון)-2006 נקבע שעל אף האמור בתקנה 2 עבודות הגז המפורטות בהמשך, בסעיף 3א לתקנות הגז (בטיחות ורישיון)-2006, הן עבודות שאינן דורשות רישיון לעבודה בגז. בין עבודות אלו העבודה שביצע הנאשם בהובלת מיכלי הגז.

עוד מוסיף הנאשם שסעיפי החוק עוסקים בהובלת מיכלים שבתוכם גז ולא בהובלת מיכלים שאין בהם גז. לטענת הנאשם חומר הראיות שיש בידי המאשימה אינו מוכיח מעל לכל ספק סביר שאותם מיכלים הכילו גז. שכן, אין בתיק חוות דעת מעבר לגביית הודעות מהנאשם המפרטות איך הוא קנה, ממי הוא קנה ולמה הוא קנה את מה שהיה בתוך המכלים שנתפסו. ועל כן הא סובר שלא ניתן להרשיע את הנאשם על בסיס ראיות אלו.

המאשימה דוחה את טענות הנאשם וסוברת שאין מקום למחוק את כתב האישום שהוגש. שכן לטענתה, צו הגז (בטיחות ורישיון)-2015 נכנס לתוקפו עם תחילתו של צו הפיקוח על המצרכים ושירותים (מכלי גז) (ביטול). ונועד להחליפו כחלק מהמגמה לביטול צווים מכוח חוק הפיקוח. ההסדר הקבוע בצו הגז (בטיחות ורישיון)-2015 על אף שנכנס לתוקף לאחר ביצוע העבירות בא החליף את מסגרת צו הפיקוח משנת 1991 ולא ליצור נורמה חדשה לחלוטין באופן שתחול רטרואקטיבית.

כמו כן, באשר לטענת הנאשם לפיה לא התגבשה עבירת איסור העיסוק שכן לפי סעיף 3א(א) תקנות הגז (בטיחות ורישיון)-2006 הובלת גז"מ במכלים מטלטלים אינה טעונה רישיון, סוברת המאשימה שסעיפי האישום המצוינים בכתב האישום הינם סעיפים מצטברים ומן האמור בחוק על אף שפעולה זו של הובלת המיכלים אינה טעונה רישיון לעסוק בעבודת גז הרי שהיא דורשת הכשרה והסמכה שלא היו לנאשם.

באשר לטענת הנאשם לגבי העדרו של גז במכלי הגז, סוברת המאשימה שעל טענות אלה להתברר במסגרת שמיעת הראיות בתיק.

דיון והכרעה:

בהתאם לסעיפים 149-150 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 בית המשפט רשאי לתקן או לבטל כתב אישום שהוגש.

כעת עלינו לבחון האם במקרה דנן מקיימות נסיבות בשלן ייעתר בית המשפט לבקשת הנאשם לבטל כתב האישום שהוגש כנגדו.



באשר לטענת הנאשם כי צו הגז (בטיחות ורישוי)-2015 לא היה בתוקף בעת שנעברו העבירות הנטענות בכתב האישום, הרי שכפי שעולה מפסק דינה של כב' השופטת אפרת פינק בת.פ. 33767-08-16 מדינת ישראל נגד יצחק בית הלחמי (ניתן על ידי השופטת אפרת פינק, ביום 19.1.2017) העבירות שיוחסו לנאשם בכתב האישום לא בוטלו במסגרת צו הגז (בטיחות ורישוי)-2015 אלא רק שונתה המסגרת החוקית לפיה נקבעו העבירות. שכן, כפי שעולה מדבריה, צו הגז (בטיחות ורישוי)-2015 נכנס תחת צו הפיקוח - 1991, אולם לא חל כל שינוי ביסודות העבירות ואין תחולה לסעיף 4 לחוק העונשין.

"...בין יום 23.2.15, שבו התפרסמו צווי הביטול, ובין יום 30.10.16 שבו פורסם התיקון לתקנות העבירות המנהליות, חלה תקופת ביניים שבו טרם נכנסו לתוקפן העבירות לפי תקנות העבירות המנהליות. אולם, בתקופת ביניים זו, לא היה צו הפיקוח - 1991 מבוטל, אלא להיפך, צו הביטול המשיך לדור יחד עם צו הגז - 2015, בכפיפה אחת...משמע 30 יום לאחר פרסום התיקון לתקנות העבירות המנהליות, נכנס לתוקף צו הביטול של צו הפיקוח - 1991 והחליף אותו צו הגז - 2015, גם לענין העבירות המוגדרות בו והעונשים שלפיו. מכאן, שלא היתה תקופת ביניים שבה לא היו בתוקף צווי פיקוח הרלוונטיים לכתב האישום. עם זאת, צו הפיקוח - 1991, המייחס לנאשמים עבירה לפי כתב האישום שוב אינו בתוקף, אלא הוחלף על ידי צו הגז - 2015. בהקשר זה התעוררו השאלות הבאות: האחת, האם ניתן עדיין לייחס לנאשמים עבירה שבוטלה? לחלופין האם העבירה החדשה נכנסת במקום העבירה שבוטלה? לפי סעיף 4 לחוק העונשין: "נעברה עבירה ובוטל בחיקוק האיסור עליה - תתבטל האחריות הפלילית לעשייתה; ההליכים שהוחל בהם - יופסקו; ניתן גזר-דין - יופסק ביצועו; ולא יהיו בעתיד עוד תוצאות נובעות מן ההרשעה." סעיף 4 לחוק העונשין ענינו ב"ביטול האיסור" על עבירה לאחר שבוצעה, ולפיכך, מתבטלת בדיעבד האחריות הפלילית לביצועה. סעיף 4 לא מתייחס לסעיף חוק מסויים אלא לעבירה. מכאן גם התקבלה הפרשנות, שלפיה יש לבחון האם בוטלו יסודות העבירה, משמע האיסור המהותי. אם סעיף חוק חדש החליף סעיף ישן, אולם יסודות העבירה נותרו על כנם, לא יהיה מקום להחלף סעיף 4 לחוק העונשין (יעקב קדמי הדין בפלילים - חוק העונשין (מהדורה חדשה, 2012), בעמ' 14-16; יורם רבין ויניב ואקי דיני עונשין (מהדורה שלישית) בעמ' 138-139; דן בין "תחולת דיני העונשין לפי זמן עשיית העבירה - פרשנות, ביקורת והיקף התחולה של חידושי התיקון" מגמות בפלילים לאחר עשור לתיקון 39 לחוק העונשין 557 (אלי לדרמן, רן שפירא-אטינגר ושי לביא עורכים, 2010)). לא מצאתי כי במקרה הנדון חל שינוי ביסודות העבירה ובאיסור שעל פיה. מהשוואה בין הוראות הסעיפים עולה, כי למרות שחלו שינויים סמנטיים וניסוחיים, כלל האיסורים שהוגדרו בסעיפים 3-5 לצו הפיקוח - 1991 נותרו בעינם בצו הגז - 2015. יתר על כן, לשונם של הסעיפים מתיישבת גם עם מגמת מתקין התקנות שלא לבצע שינויים בהקשר זה (ראו: פרוטוקול הדיון מס' 250, בעמ' 4). מכאן כי לא בוטלו בחיקוק האיסורים על העבירות אשר יוחסו מלכתחילה בכתב האישום המתוקן, ואין תחולה לסעיף 4 לחוק העונשין. "...העבירות שיוחסו לנאשמים לא בוטלו במסגרת צו הגז - 2015, אלא אך שונתה המסגרת החוקית שלפיה נקבעו העבירות".

בהתאם לאמור אני דוחה את הטענה על בטלותן של העבירות בהן מואשם הנאשם וסובר שהאישום בעבירות מכוח צו הגז (בטיחות ורישוי)-2015 נותר על כנו.

לענין טענתו הנוספת של הנאשם שהעבודה של הובלת מיכלי הגז היא עבודה שאינה דורשת רישיון לעבודה בגז בהתאם לאמור בתקנות הגז (בטיחות ורישוי)-2006, ועל כן, אף על פי שלא היה לו אישור לעבוד בגז כנדרש, אין להרשיעו בביצוע העבירה הנטענת.

סעיפים 2(א), 3(א) ו-3(ב) (1) לתקנות הגז (בטיחות ורישוי)-2006 קובעים כי:

עמוד 3



2. (א) לא יעסוק אדם בעבודת גפ"מ אלא אם כן הוא בעל רישיון לפי תקנות אלה.

...

3. (א) על אף האמור בתקנה 2, עבודות גפ"מ המפורטות להלן אינן טעונות רישיון לפי תקנות אלה:

(1) הובלת גפ"מ במכליות כביש ובמכלים מיטלטלים;

...

(ב) על אף האמור בתקנת משנה (א) -

(1) עבודת גפ"מ כמפורט בפסקאות (1) עד (5) טעונה הכשרה והסמכה על ידי ספק הגז במסגרת עיסוקו היא נעשית, על פי נהלים כתובים שלו שיאושרו על ידי המנהל או מי שהוא הסמיך לכך;

גם בעניין זה מקובלת עלי טענת המאשימה. שכן, עיון בסעיפי החוק מעלה כי על אף שלצורך הובלת גפ"מ במכליות כביש ומכלים מיטלטלים אינה דורשת מהמוביל להיות בעל רישיון לעסוק בעבודות גפ"מ כנדרש לפי התקנות, הרי שסעיף 3(ב) לתקנות הגז (בטיחות ורישוי)-2006 קובע כי לצורך הובלת גפ"מ במכליות כביש ומכלים מיטלטלין נדרשת בכל זאת הכשרה והסמכה של האדם המוביל על ידי ספק הגז. מקומה של השאלה האם הנאשם הוכשר כנדרש על פי החוק לצורך הובלת מיכלי הגפ"מ להתברר במסגרת דיון ההוכחות.

כך גם השאלה מה הכילו מכילים הגז שהובלו בתוכם מקומה גם היא להתברר במסגרת דיון ההוכחות.

לאור האמור אני דוחה את בקשת הנאשם ומותיר את כתב האישום על כנו.

ניתנה היום, כ"ג ניסן תשע"ט, 28 אפריל 2019, בהעדר הצדדים.